

Janko Messner versei

Árnykép

Úgy szeretném
elmondani még a
nappali fényben
míg nem nyúlnak meg
alkonyom árnyai

Félek, hogy soha többé
nem tudok szólni már
Nabucco koldus-kórusának
vágyairól és arról,
mennyre imádom Chopin
és Mallorcán az esőcseppek táncát
és egy hónapban idegen ember
hónvágáról sem szólhatok már

Félek,
az idő elfelejt
Túl gyorsan nőnek
alkonyom
árnyai

Csak a szeretet számít

I.

Csak a szeretet számít mondják
és igazuk van
ha maguk ítélnék a maguk módján

Üres volna hát életünk szeretet
nélkül?
Ó, dehogy!
Szeretet nélkül pokol az élet
gőg és megvetés uralkodik
szorongás és hideg
számkivetettség magány gyilkos viták
süketség kétely
vak gyűlölet

Nélküle
méreg lakik a szóban

Nélküle minden a gonosz útjain jár

II.

Csak a szeretet számít mondják
és igazuk van
ha igazán tudják mit beszélnek

Ha mindent helyesen látok és
és a szívem is látja
amit a szemeim látnak
észreveszem mint a szél sebesen
hogymár régesrégén álmaid lakója
egészen a tiéd
vagyok míg te
bamba ébrenlétem ajtai előtt
fagyott ujjakkal
kuporogsz
és dideregve várod,
hogymálmba
bebocsássalak

A nemzetek zenekarában

Túlontúl nagyra dagadt
a gond, miként maradsz meg népem:
Amit a tegnap meg nem oldott,
a holnap biztos' nem oldja még meg.

A nemzetek zenekarában
– kétségtelen – hangja sincs
Dobok és trombiták között
szánalmasan gyenge síp.

S ha majd egy zeneszerző
operát komponál rá,
Istenem, az én népem csak a
vájtfülűeknek lesz hallhatóvá

Járja járja

Járja
járja
a gonosz a földet
napra nap
mindenhól
mindenfele
és rettenetes patáival
halálos sebeket vág belé

A föld azonban
töretlenül
töretlenül
szeretetről
álmodik

Janko Messner Karinthiában (Ausztria) élő szlovén költő. Verseit Ódor László fordította magyarra, és a háromnyelvű könyvet szlovén, magyar és német nyelven a Masszi Kiadó „Dalok – Pesmi” címmel jelentette meg 1999-ben, Budapesten.